

VAN UW BARMHARTIGHEID EN UW TROUW,
ZAL IK ALTIJD ZINGEN, HEER.

Deze acclamatie zingen we dit jaar elke zondag na de lezing van het evangelie. Dit doen we tot eind november als het heilig Jaar van Barmhartigheid, ingesteld door paus Franciscus, afloopt. In de kerk hangen naast het priesterkoor twee grote posters waarin aandacht wordt gevraagd voor dit jaar van

barmhartigheid. Er op te zien is een fragment uit een schilderij van Rembrandt over de verloren zoon die berouwvol terugkeert tot zijn vader die hem feestelijk ontvangt. Tevens is daarop het logo van het jubileumjaar te zien met als motto: 'Barmhartig zoals de Vader', ontleend aan het Lucasevangelie 'Weest barmhartig, zoals uw Vader barmhartig is'. Het logo toont een Christusfiguur die een gewonde mens op zijn schouders draagt (net als de Barmhartige Samaritaan) waarbij het rechteroog van de 'Goede Herder' en het linkeroog van de gedragen mens in elkaar overlopen. Christus ziet met de ogen van de Mens en de Mens met de ogen van Christus.

Midden in het woord 'barmhartigheid' vinden we het woord 'hart', de kern van waar het om gaat. 'Hart' suggereert iets dat dieper gaat dan het verstand en het denken. Het is de plaats waar verandering plaats vindt en de bron voor de werken van barmhartigheid. Hieronder vallen de zeven lichamelijke werken van barmhartigheid: de hongerigen voeden, de dorstigen laven, de vreemdelingen herbergen, de naakten kleden, de zieken bezoeken, de gevangenen bevrijden en de doden begraven. Deze werken zijn ontleend aan de Bergrede van Jezus, zoals opgetekend in het evangelie van Matteüs. Daarnaast zijn er nog zeven geestelijke werken van barmhartigheid: de zondaars vermanen, de onwetenden onderrichten, bidden voor levenden en overledenen, goede raad geven in moeilijkheden, de bedroefden troosten, het onrecht geduldig lijden en beledigingen vergeven.

Het gebruik om een Jaar van Barmhartigheid af te kondigen is overgenomen van de Israëlieten zoals beschreven in het Oude Testament (Leviticus, 25). Zij vierden om de vijftig jaar een jubeljaar. Hierin werd het ontvreemde land aan de rechtmatige eigenaar teruggegeven, werd er geen rente geheven, werd iemand die zich uit armoede als slaaf verkocht weer in vrijheid gesteld en werd het land niet bebouwd en kon iedereen van de vruchten die daarop groeiden gebruik maken.

P.S. Omdat het heilig jaar van barmhartigheid al in december 2015 is ingesteld, kan deze tekst door het onregelmatig verschijnen van het Andreasblad nu pas geplaatst worden.

SV

Uit: Andreasblad nr. 3, 20 februari 2016